स्थितं मनः शत्रुबधे दिखा वीर् मुनिश्चितं । रावणस्यासि सदशः शौर्येण च बलेन च ॥१०॥ वया गुप्ता महाबाको राज्ञसा भीमविक्रमाः। विचरित तनस्थाने विक्रते यथासुखं ॥ ११॥ वया त्रैलोक्यविजये दैत्यदानवपन्नगाः। रावणेन सक् भ्रात्रा सुराश्च युधि निर्जिताः ॥ १२॥ तव दबा जनस्थानं रावणो राचसाधिपः । लङ्कायां सुखतः शेते ससुक्त् सक्बान्धवः ॥ १३॥ तव संज्ञातकोपस्य मुखं दृष्ट्रा रणाजिरे । विद्रवित भयत्रस्ताः सर्वे भूता दिशो दश ॥ १४॥ एक एव स पर्याप्तो भवांस्तस्य गतायुषः। किं पुनः संवृतो घोरै राचंसैर्भीमविक्रमैः ॥ १५॥ तच्हीघ्रमभिनियीहि बधायास्य दुरात्मनः। पातुमिच्हामि रुधिरं रामस्य रणमूर्धनि ॥ १६॥ ततः पूर्पणखावाकां श्रुवा श्रुतिमनोक्र्ं। श्रब्रवीद्रूषणं नाम सेनापतिमुपस्थितं ॥ १७॥ चतुर्दश सक्स्राणि मम चित्तानुवर्तिनां । र्चसां भीमवेगानां समरेघनिवर्तिनां ॥ १६॥ नीलजीमूतवर्णानां घोराणां क्र्रकर्मणां। लोकिहंसाविकाराणामनेकायुधधारिणां ॥ ११॥